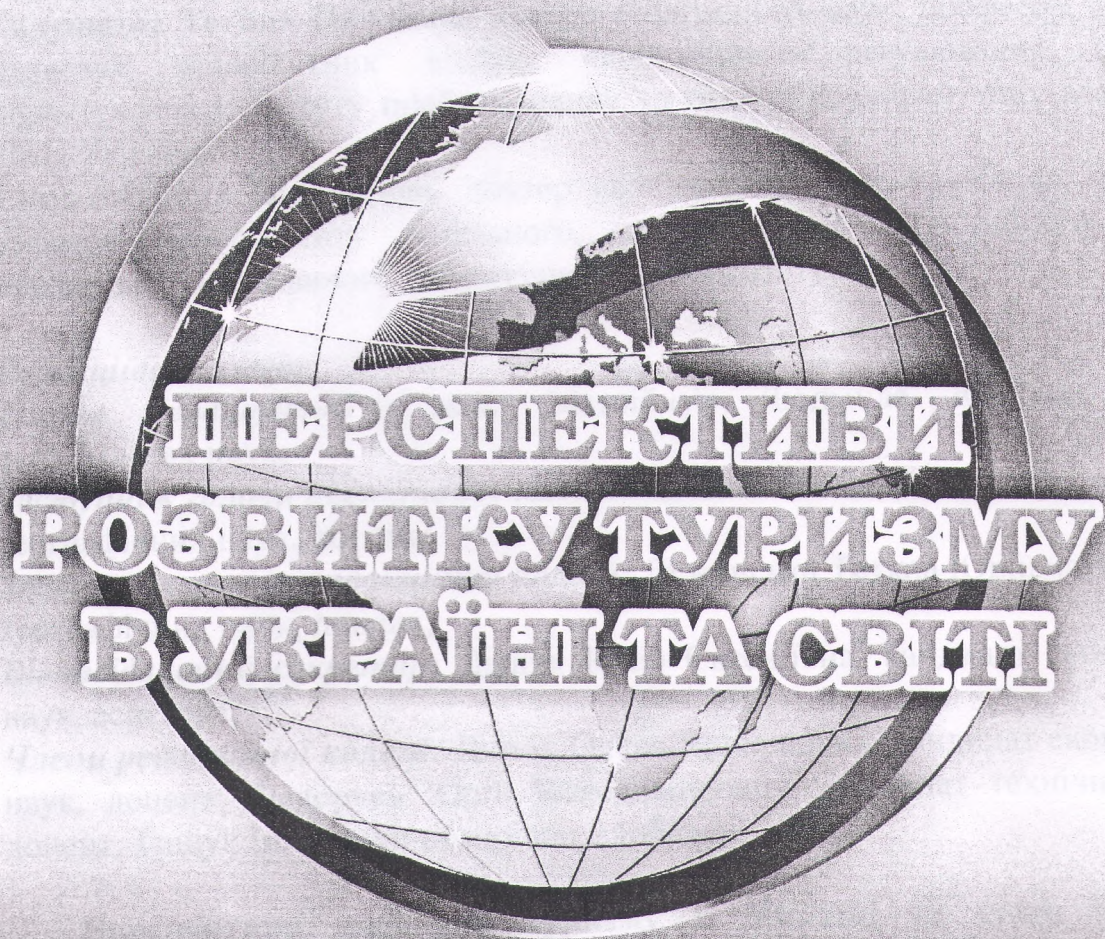

наркка Пана В.В.

I Міжнародна
науково-практична конференція

ЗБІРНИК ТЕЗ

24-29 травня 2015 року

УДК 338.48(477)

Рекомендовано до друку

Вченою радою Луцького національного технічного університету (протокол № 11 від 5 травня 2015 р.)

Рецензенти:

Волошин Іван Миколайович, доктор географічних наук, професор, завідувач кафедри туризму Львівського державного університету фізичної культури;

Галушкіна Тетяна Павлівна, доктор економічних наук, професор, головний науковий співробітник відділу економічного регулювання природо-користування Інституту проблем ринку та економіко-екологічних досліджень НАН України;

Гудзь Марина Вікторівна, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри менеджменту готельного, курортного і туристичного сервісу Бердянського державного педагогічного університету.

Редакційна колегія:

Голова редакційної колегії: Матвійчук Людмила Юріївна, доктор економічних наук;

Заступник голови редакційної колегії: Лепкий Михайло Іванович, кандидат географічних наук, доцент;

Заступник голови редакційної колегії: Лужанська Тетяна Юріївна, кандидат географічних наук, доцент;

Відповідальний секретар: Дащук Юлія Євгеніївна, кандидат економічних наук, асистент;

Члени редакційної колегії: Лютак Олена Миколаївна, кандидат економічних наук, доцент; Федорусь Юрій Володимирович, кандидат технічних наук, доцент, Тищук Інна Володимирівна, здобувач.

Перспективи розвитку туризму в Україні та світі: матеріали I Міжнародної науково-практичної конференції. Луцьк-Світязь, 21-23 травня 2015 р. – Луцьк: РВВ Луцького НТУ, 2015. – 156 с.

У матеріалах науково-практичної конференції висвітлено стан та перспективи розвитку туристичної діяльності в Україні та світі. Відображено результати наукових досліджень науковців, молодих вчених та аспірантів щодо новітніх напрямів розвитку туристичної індустрії, особливостей інноваційного розвитку туристичного бізнесу та державного регулювання туризму в Україні, оптимізації діяльності туристичних підприємств, розвитку сучасних технологій підготовки конкурентних фахівців у галузі туризму, готельного та ресторанного бізнесу.

ISBN 978-617-672-096-6

©Луцький національний
технічний університет, 2015

кордони на теренах ЄС стають прозорими, що дає можливість вільного спілкування як прикордонних, так і загальнодержавних спільнот. У відносинах країн ЄС ліквідуються прикордонні бар'єри для руху товарів, капіталу, робочої сили, уніфікується нормативно-правова база господарської діяльності.

Для *ліквідації бар'єрів*, що виникають у рамках транскордонного співробітництва, на нашу думку, необхідно:

- привести законодавство України до європейських стандартів;
- створити мережу агентств регіонального розвитку, які б надавали консультації представникам малого і середнього бізнесу щодо ведення транскордонного співробітництва і координували роботу з комісією з питань транскордонного співробітництва;
- розвивати туристичну інфраструктуру, що дозволить залучити іноземних інвесторів не тільки у сферу туризму, але й в інші галузі економіки.

Список використаних джерел

1. Балян А.В. Міжрегіональне транскордонне співробітництво України за умов розширення Європейського Союзу (на прикладі прикордонних регіонів України та Угорщини). – Ужгород: Ліра, 2005. – 320 с.

2. Дікарев О.І., Гаврилко П.П. Транскордонне співробітництво: аспекти міжнародних відносин, права, економіки. – Ужгород, 1999. – 184 с

УДК 911.3

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ ПРІОРИТЕТНОГО РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ

В.В. Папп, д.е.н.,

І. Добош, магістрант,

Мукачівський державний університет

Одним із пріоритетних завдань національної культури та економіки є реалізація державної політики у сфері туризму щодо визначення та розвитку територій пріоритетного розвитку. Вона визначається і реалізується на загальнодержавному і регіональному рівнях. При цьому необхідно здійснювати пошук джерел фінансування туристичної сфери щодо розвитку територій пріоритетного розвитку в туризмі та впровадження методів економічного стимулювання їх розвитку.

При цьому головною метою державного регулювання сферою туризму необхідно вважати створення сучасного високоефективного і конкурентноспроможного туристського комплексу, який забезпечить, з однієї сторони, широкі можливості задоволення потреб громадян в туристських послугах, з другої сторони, – це значний вклад у розвиток економіки, у тому числі за рахунок збільшення кількості робочих місць, надходження податків до місцевого бюджету, притоку іноземної валюти,

охорони і раціонального використання культурної і природної спадщини через створення та розвиток територій пріоритетного розвитку в туризмі.

Серед зарубіжних вчених, які зробили значний внесок у розвиток теорії та практики функціонування територій пріоритетного розвитку туризму слід відзначити дослідження таких науковців, як Р. Браймер, Дж. Боуен, П. Ебергардт, Ф. Котлер, Е. Мейкенз, В. Мідлтон, Р. Оскен, М. Солловз, Дж. Уокер. Серед українських вчених відзначаються праці: В.А. Вергуна, М.А. Дудченка, А.І. Кредісова, Д.Г. Лук'яненко, Ю.В. Макогона, А.П. Румянцева, А.С. Філіпенка, Л.Т. Шевчук, І.М. Школи та інших.

Як зазначають Олійник Я.Б., Степаненко А.В. *туристична територія або територія пріоритетного розвитку туризму* – «вид комплексного туристського ресурсу – географічно певне місце концентрації найцінніших туристських ресурсів, а також об'єктів туристського інтересу, виділювані в складі туристського регіону із вказівкою в реєстрах і кадастрах й інших видах документації із введенням режиму пріоритетного цільового функціонування й використання з метою туризму в її межах» [2].

За прогнозами ВТО, в XXI столітті очікується туристичний бум: кількість подорожуючих в світі до 2020 р. зросте до 1,6 млрд. чоловік в рік, що означатиме збільшення туристичних прибутків в 2,4 рази порівняно з 2000 р. При цьому доходи від туризму, в 2010 р. склали 1550 млрд. дол., тобто у 3,3 рази перевищили рівень 2000 р., а до 2020 р. прогнозується збільшення доходів до 2000 млрд. дол.

Міжнародні рейси до 2020 р. перевищать 1,56 млн. 3-поміж цих світових рейсів в 2020 р., 1,2 млн. будуть міжрегіональними та 0,4 млн. – становитимуть ті, що подорожують далекими рейсами. Загальна кількість туристичних рейсів свідчить про те, що до 2020 р. до трьох регіонів, які відвідує найбільша кількість туристів, належатимуть Європа (717 млн. туристів), Східна Азія та Океанія (397 млн.), Північна і Південна Америки (282 млн.), за ними йдуть Африка, Середній Схід і Південна Азія [1].

Згідно з прогнозами, показник зростання в Східній Азії та Океанії, Південній Азії, на Середньому Сході та в Африці сягне 5% на рік, що порівняно із середнім світовим показником становитиме 4,1%. Передбачається, що показник темпів зростання в найрозвиненіших регіонах Європи та Америки буде нижчим від середнього. Найвища частка світових рейсів належатиме Європі. Впродовж 2010–2020 рр. рівень далекорейсових світових поїздок зростатиме на 5,4% в рік швидше, порівняно з міжрегіональними поїздками, показник яких становить 3,8%.

До 2020 р. 346 млн. туристів відвідають середземноморські країни, що становитиме близько 22 % усіх світових поїздок. Незважаючи на підвищення популярності Середземноморського регіону – найзначнішого світового місця призначення багатьох туристів, за прогнозами, регіональна частка глобального туризму впродовж 2010–2020 рр. зменшиться.

На основі прогнозів ВТО й Комісії ЄС виділяють наступні основні тенденції розвитку туристської індустрії:

- зросте частка міжрегіональних поїздок на далекі відстані (до 2020 р. збільшиться до 24,2%). Передбачається тенденція до подальшого й досить швидкого зниженню цін на такі поїздки, особливо коли одержить поширення нова високошвидкісна авіатехніка);

- зросте вплив на туризм зовнішніх факторів: економічної ситуації, політичної обстановки, рівня безпеки подорожей;

- значний вплив на туризм зроблять: система комп'ютерної резервації, технологічний розвиток, удосконалювання авіакомпанії перевезень, електронна інформація, комунікаційні системи;

- розшириться використання повітряного транспорту (завдяки збільшенню числа зручних прямих рейсів);

- витрати на всі види подорожей, у першу чергу на транспорт, будуть збільшуватися швидше, ніж інші статті сімейного бюджету (сьогодні в бюджеті родини середнього класу на туризм приділяється 8-12%, це більше, ніж витрати на їжу, одяг, меблі, і уступає тільки витратам на житло).

Список використаних джерел

1. Глобальные прогнозы развития туризма до 2020 года и в последующий период. Мир в целом. (Пер. с англ.) – Мадрид, 2004.- 240 с.

2. Олійник Я.Б., Степаненко А.В. Теоретичні основи туризмології – К.: «Ніка-Центр», 2005., с.214.

3. Малька М.П., Антонюк Н.В, Ганич Н.М. Міжнародний туризм і сфера послуг. – К.: Знання, 2008. – 661с.

УДК 911.3

РОЗВИТОК МІЖНАРОДНОЇ ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

В.В. Папп, д.е.н.,

Ю. Кошшої, магістрант,

Мукачівський державний університет

Міжнародний туризм є одним з перспективних напрямів розвитку світового господарства. В умовах трансформації економіки країн світового ринку підвищення ефективності функціонування цієї галузі набуває особливої актуальності, беручи до уваги її вплив на прибутковість та розвиток різних сфер суспільного виробництва, розв'язання широкого спектра соціально-економічних проблем країн.

Серед зарубіжних вчених, які зробили значний внесок у розвиток теорії та практики функціонування регіональних систем міжнародного туризму, слід відзначити дослідження таких науковців, як Р. Браймер, Дж. Боуен, В. Гудак, Ф. Котлер, В. Мідлтон, Р. Оскен, М. Солловз, Дж. Уокер, К. Фонт, А. Хааз, В. Шекел, К. Шуман та інші.

Міжнародний туризм регулюється багатьма Конвенціями, міжнародними договорами і угодами. Перш за все, була досягнута угода про